

A Kúria a dr.Horváth Béla ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Magyar Állam alperes ellen kártalanítás iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 1.P.88.690/2007. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 56.Pf.634.764/2010/5. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes által 56. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán a 2012. június 13. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (Ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, míg a felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes 1984 májusában szívműtété során nagyobb mennyiségű vérkészítményt kapott. A 2006 novemberében végzett kivizsgálása során megállapították HCV fertőzöttségét. 2007 februárjától interferon kezelésben részesült, a 2008. augusztus 8-i laboratóriumi lelet szerint a HCV-PCR vizsgálat eredménye negatív volt.

A felperes a keresetében 4.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és ennek a keresetlevél benyújtásától számított késedelmi kamata, valamint ugyanettől az időtől havi 30.000 forint járadék és törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte az alperes kötelezését az egészségügyről szóló korábban hatályban volt 1972. évi II. törvény 58. §-ának (3) és (4) bekezdése, valamint a 22. §-ának (2) bekezdése, a Ptk. 326. §-ának (1) és (2) bekezdése, 355. §-ának (1) bekezdése és 360. §-ának (1) bekezdése alapján.

Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással: nem bizonyított, hogy a felperes egészségkárosodását a gyógyszerkészítmény okozta.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 4.000.000 forintot, valamint ezen összeg után a 2007. május 18. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, ezt meghaladóan pedig a keresetet elutasította

és rendelkezett a perköltség viseléséről. Az elsőfokú bíróság az orvosszakértői vélemény alapján megállapította, hogy a felperes szervezetében hordozza az aktív vírust és a fertőzés az orvostudomány jelenlegi állása szerint nem gyógyítható. A HCV fertőzöttség a felperes életvitelét jelentősen megváltoztatta, a betegséggel együtt járó testi és lelki következmények a felperes hátralévő életében fennmaradnak, családtagjaival fennálló kapcsolatának megváltozása súlyos pszichikai következményekkel is jár. Mindezekre tekintettel a nem vagyoni károk kompenzálására az elsőfokú bíróság 4.000.000 forintot tartott alkalmasnak. A dietetikus szakkonzulens szakvéleménye szerint nincs olyan étrend, étrend kiegészítő, amely a májat megvédené, a májkímélő diéta olyan étrendi előírásokat tartalmaz, melyek megegyeznek az egészséges táplálkozás ajánlásaival, ez az étrendben többletköltséget nem okoz, ezért a járadékigény alaptalan.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét lényegében helyes indokai alapján helybenhagyta. A fellebbezésre figyelemmel kiemelte, hogy dr.P.T. igazságügyi orvosszakértő véleménye szerint a felperest csak gyakorlati értelemben lehet gyógyultnak tekinteni, mivel a fertőzés ismét aktiválódhat, a vírus tökéletes kiirtása a szervezetből nem lehetséges, bár az aktiválódás valószínűsége igen csekély.

Az alperes felülvizsgálati kérelme a kártalanítás felére történő csökkentésére irányult. Jogi álláspontja szerint a jogerős ítélet a Pp. 206. §-ának (1) bekezdését sértve a kártalanítás mértékét helytelenül állapította meg. A bíróság nem tulajdonított megfelelő jelentőséget annak, hogy a felperes vírusmentes lett, ezzel szemben az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes a szervezetében hordozza a vírust és a fertőzés nem gyógyítható. Az igazságügyi orvosszakértő szakvéleménye szerint azonban a Hepatitis C vírus okozta betegség gyógyítható, a vírus aktivizálódásának esélye csekély. A májkárosodás mértékére vonatkozó adat nem állt rendelkezésre, a felperes panaszai a kombinált gyógykezelés mellékhatásaival állnak összefüggésben. Mindezekre tekintettel, valamint az azonos tárgyú ügyekben hozott ítéleteket figyelembe véve a 4.000.000 forint nem vagyoni kártérítés kirívóan eltúlzott.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Álláspontja szerint a lefolytatott részletes bizonyítás alapján az összegaszerűség megítélése körében a bírói mérlegelés törvényes és okszerű volt, a gyógyíthatatlanság fogalmának orvosi és jogi értelmezése eltérő.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése és 275. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott része a felülvizsgálati kérelemben

megjelölt okok miatt jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálat nem érintette a jogerős ítéletnek a felperes járadékkövetelését elutasító részét és nem vitatott az államnak a kártérítés szabályai szerinti kártalanítási kötelezettsége sem, az alperes a kártalanítás mértékét támadta. Az elsőfokú ítélet indokolásában a bíróság jól írta le a felperest ért nem vagyoni hátrányokat. A felperes 1984-ben károsodott, amikor a műtét során fertőzött vért kapott és vírusfertőzött lett. A fertőzöttség miatt kialakult vírushordozói állapot az egészségkárosodás, amelynek következtében sérült a felperes egészséghez fűződő joga és nála olyan hátrányok keletkeztek, amelyek megalapozzák, a Ptk. 355. §-ának (1) bekezdése szerinti nem vagyoni kárpótlásra való igényét a Ptk. 355. §-a (4) bekezdésének megfelelő mértékben. A jogerős ítélet az e körbe eső bizonyítékokat jól mérlegelte, a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésének megfelelően és helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a 4.000.000 forint alkalmas mint pénzbeli kárpótlás a hátrányok kiegyenlítésére, csökkentésére. A kártalanítás mértékének meghatározásánál jelentősége van annak, hogy a felperes fiatalon vált fertőzötté és ennek tudatával fizikailag és lelkileg is hosszabb ideig kell együtt élnie. Változtatni kellett az egészséges-teljes lehetőségű élettevékenységén minden tekintetben, életmódja hátrányosan változott. A változások kihatnak az egyéni életére, miként a családi és társas kapcsolataira is. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében tévesen állítja, hogy a bíróság az igazságügyi szakértői véleményben foglaltakat nem kellő súllyal vette figyelembe. A klinikai tünetmentesség ellenére a vírus teljes kiirtása a szervezetből nem lehetséges, ebből következően fennáll a vírusfertőzött állapot és az a lehetőség is, hogy a vírus aktivizálódik. Miután károsodásnak az tekintendő, hogy a vírus a felperes szervezetébe került, ezáltal ténylegesen és jogilag is ez a felperes károsodott állapota, amely fennáll, vagyis nem tekinthető gyógyultnak, az alperesnek az e körben kifejtett okfejtése téves.

A kifejtettekre tekintettel a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott része a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati eljárásban pervesztes alperest a felperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére, míg a felülvizsgálati illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2012. június 13.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, előadó, Dr. Erményi Lajos
s.k. bíró, Dr. Almásy Mária s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

kúriai tisztviselő
HM